

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εξωτερικού:
Ετήσια 15
Εξαμηνιος 8
Εξωτερικού:
Ετήσια 20
Εξαμηνιος 12

Αι συνδρομαί περιλαμβάνουν τις διημέριες ταχυδρ. επιταγής και γραμμάτια της βουλγ. τραπέζης δι' επιστολής επί συστάσει.

Τα γραμμάτια της «Οδησού» εν τῷ ἁ. τιμήματι Ἀριθ. 534.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Εν τῇ α. σελίδι ὁ στίχος λ. 2
Εν τῇ β. 1
Εν τῇ γ. 50
Εν τῇ δ. 25

Διὰ διαρκείας ἀγγελίας γίνοντα ἰδιαιτέραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Οδησού» ἀποστέλλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ἐν' ὄψει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

X. A. ΔΑΜΠΡΙΔΗΣ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΩ.

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Οδησός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

(Τακτικού ἡμῶν ἀνταποκριτοῦ)

Αθήνησι 30 Νοβρίου 1892.

Ὁμολογουμένως τὸ ἔργον τοῦ ἀνταποκριτοῦ ἀλλοδαπῶν ἐφημερίδων εἶναι οὐχὶ μόνον δυσχερὲς, ἀλλὰ καὶ ἄχαρι ὁσάκις ἰδίᾳ τρέφῃ τὴν πεποιθὴν ὅτι γράφει τὴν γυνὴν καὶ ἀνιμωθὸν ἀλήθειαν κινδυνεύει νὰ ἰδῇ μεταμορφωμένας τὰς κρίσεις τοῦ ἐν ἀλλοδαπῇ ἐφημερίδι, ἥτις ἐπὶ συναπτά, αἰφνης, ἐπὶ τυφλοῖς ὁμμασι ἀκολουθεῖ τὴν διαγεγραμμένην πορείαν ἐπὶ πᾶσι προσωπικῇ φρονούσῃ ὅτι ἐξυπηρετεῖ οὕτως τὰ ἔθνη συμφέροντα συνεπὴς οὕσα εἰς τὸ λεγόμενον «πολιτικὸν πρόγραμμα». Αναμφισβήτως εἶναι μωρὸν τὸ πιστεύειν ὅτι τὸ πολιτικὸν σύστημα ἐνός homme d'Etat δεόν νὰ μὲν ἀναλλοιώτῃ μεθ' ὅλας τὰς ἀντιξοῦς ἀναφυόμενας ἐκάστοτε περιστάσεις. Ἀλλως τε καὶ ὁ νῦν ἰθύνων τὰ τοῦ Κράτους μας ἀναμολόγησε καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς καὶ πολυτρόπως ἀνακοινεῖ τοῖς φίλοις φρονούσιν αὐτῷ δημοσιογράφοις ὡς ὑποστηρίζω σὴν ἰδέαν ἐν ταῖς ἀπαντήσεσι πρὸς τὰ ἀντιπολιτευόμενα φύλλα τὰ ἰσχυρῶς σθέντα ὅτι ὁ κ. Τρικούνης ἐκ βάρων ἀνεστάτωσε τὸ οἰκονομολογικὸν σύστημα ὅτι πᾶς πολιτικὸς διέπεται παρὰ τῶν περιστάσεων καὶ παρ' αὐτῶν μόνον. Δὲν εἶναι βεβαίως τοῦ παρόντος νὰ ἀναλύσωμὲν τὸν οὐχὶ ἀπολύτως τοῦτον ἰσχυρισμὸν ἐπιφυλασσόμενοι προσεχῶς φωτιζόμενοι ἰδίως ἐκ τῶν οἰκονομολογικῶν ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεων, αἵτινες καὶ σφοδραὶ θὰ ᾖσι καὶ ἄξιοι προσοχῆς. Σήμερον θὰ περιορισθῶ ἀναγράφων τὰ τεκταινόμενα ἐν τοῖς βουλευτικαῖς παρασκευαίαις διότι ἐκ τῆς ἀριθμητικῆς κοινοβουλευτικῆς δυνάμεως τοῦ μὲν, ἥρτηται ἡ ὑπαρξὶς τοῦ ἐτέρου κόμματος καὶ αὐτῆς ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς φαινομενικῶς ἀπροσμάχητου ὡς ἐκ τοῦ συμπαγῶς κόμματος. Ἀπὸ ἐνός δὲ ἡδὴ ἐτοῦς ἐνεκαίνισθησαν ὅλας νέαι ἀρχαὶ παρὰ τοῖς βουλευταῖς οἵτινες εἶναι εἴτερ ποτὲ ἐπιφυλακτικοὶ ἀναλογιζόμενοι τὸ δικαίωμα τὸ ἐκ τοῦ Συντάγματος ἀπορρέον τῆς ἀρνησικυρίας τοῦ Βασιλέως καὶ τὸ ἐπάρατον φεβὶ διὰ τὸν παλαίμαχον πολιτευτὴν ἐκ Γόρτυνος 34 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος καθ' ὃ ὁ βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς ὑπουργούς»

Μηδεὶς δὲ ἄς λησμονήσῃ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀκούσιας παραιτήσεως τοῦ Δηλιγιάννη, τοῦ ἄλλως τε τόσῳ συμπαγῶς, καὶ τὴν ἀνάρρησιν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Κ. Κωνσταντοπούλου ἐπιφανοῦς μὲν μέλους τοῦ Κοινοβουλίου, ἀλλ' ἀγνώ-

στου ὡς κομματάρχου ἐν τῇ Βουλῇ. Καὶ ἐν τούτοις, κατὰ τὴν ἐσπευσμένην συγκρότησιν τοῦ ὑπουργείου Κωνσταντοπούλου τεσσαράκοντα καὶ δύο βουλευτὰ περιέζωσαν τὴν Κυβέρνησιν ἐνθαρρύνοντες αὐτὴν νὰ προβῇ εἰς τὴν ὑποβολὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπομεινουσῶν πόλλων ἐλπίδων προσελεύσεως ἐτέρων βουλευτῶν, ὡς σχηματίζοντες πλειοψηφίαν ἀναγορεύσαν αὐτὴν τακτικὴν κυβέρνησιν. Ἐν τῇ παρῶν συνόδῳ τῆς Βουλῆς διεκρίθησαν σχεδὸν τὰ ὅρια τῆς ἐπὶ προῆς, ἐκάστου ἐπιφανοῦς μέλους τοῦ Κοινοβουλίου ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν συναδέλφων τῶν οἵτινες προσέδωκεν δὲ συνεταύτιζον τὴν τύχην τῶν ἑαυτῶν, ὃ μὴ γένοιτο, (!) ἐξέλιπον οἱ νῦν ζῶντες ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων. Εἶναι ἀπολύτως βεβαίον ὅτι διὰ τὰ ὁρθοποδῆσαι Πολιτεία τις ἀνάγκη πρὸ παντὸς νὰ τύχῃ συνεχοῦς τινος ἐπὶ ἑτῇ Κυβερνήσεως ἥτις ἐφαρμόζουσα κατ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τὸ καθόλου πρόγραμμα τῆς νὰ καταφανῇ ἑαυτὴν αὐτὴ ἐπαρκῆς ἢ οὐ καὶ συνεπῆς νὰ στηριχθῇ τέλει τὸ ἐπὶ ἑτῇ ἐφαρμοσθέν ἐκεῖνο πολιτικὸν πρόγραμμα. Παρετήρηθη δὲ ὑπὸ εἰδῶτων τὰ βουλευτικὰ παρασκηνία ὅτι μεγάλη διοικητικὴ, ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει, ἀποκέντρωσις κατὰ τὴν εἰσῆγησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἐκτὸς τῶν δημοσιογραφικῶν ἐπιθέσεων δὲν ἐφύθη οὐδαμῶς ἐν τῇ Βουλῇ δι' ἀμαρτηρία ἐν ἑν παρελθούσαις ὁμοίαις περιστάσεσιν ὁ ἡγὴς ὡς πᾶς τις ἔχων τὸ κύρος καὶ τὴν ἐχέθειαν περὶ τὸ ἀγορεύειν ἐξῆτε παρὰ τοῦ Προέδρου «τὸν λόγον». Τὸ συμπῶμα τοῦτο ἀληθὲς εἶναι παράδοξον. Σχετικῶς δὲ πρὸς τὴν ἄνω σκέψιν διεδόθη μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιτάσεως ὅτι ὁ βασίτης τῶν δεδηλωμένων ἡγετῶν συνεμορφῶν πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ Ἀνακτος ἐκφράσαντος τὴν ἐπιθυμίαν· ν' ἀρθεῖ ἐλεύθερον τὸ στάδιον τῇ Κυβερνήσει ἐνεργείας ὅπως πεισθῇ ἐάν ἐφαρμοζόμενα τὰ νέα νομοσχέδια δύνανται ν' ἀποβῶσι τελεσφόρα διὰ τὴν μὴ τοῦλάχιστον κακοδαμονίαν τοῦ Τόπου. Οἱ ἐν λόγῳ ἡγῆται οἱ ἰσχυρίζόμενοι ὅτι ὁμᾶς τις βουλευτῶν τοῖς ἀκολουθεῖ εἶναι, ὡς γνωστὸν, οἱ κ. κ. Δηλιγιάννης, Ράλλης καὶ Κωνσταντόπουλος. Ἐν τούτοις λανθανόντως ἐσχηματίζοντο πρὸ καιροῦ, σημαίνοντες πυρῆνες κομμάτων ἐν τῇ Βουλῇ, ὡς οἱ δημιουργοὶ εὐελπιστοῦσιν ὅτι ἐν δεδομένην εὐκαιρίᾳ οἷα ἡ τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργείου Δηλιγιάννη ὅτι λίαν φυσικὸν νὰ προσκληθῶσι παρὰ τοῦ Βασιλέως ὡς σχηματίσωσιν ὑπουργεῖον καὶ ἐπομένως προσκαλούμενοι θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ὑποβάλωσι τῷ Βασιλεῖ κατὰ λογὸν βουλευτῶν οἵτινες τοὺς παρακολουθοῦσιν. Ἐν μὲν τῷ Τρικούνη στρατοπέδῳ τοιοῦτ' ἢ κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν εἶναι ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης νῦν ὑπουργὸς κ. Α. Σιμόπουλος εἰς τὰ

κεφάλαια τοῦ οὐοῦ θὰ προστεθῶσι καὶ αἱ βουλευτικαὶ συμπάθειαι τοῦ συνσδέλφου τοῦ κ. Θεοτόκη. Ἐν τῇ πολυκεφαλῇ δὲ ἀντιπολιτεύσει πλὴν τῶν γνωστῶν θεωροῦνται ἐπὶ πᾶσι ὁ ἐξ Ἀρτῆς βουλευτῆς καὶ πρῆν ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Κ. Καραπάνος, ὅστις συγκεντρωὶ πολυμάθειαν μετὰ διοικητικῆς πείρας, χαίρει δὲ ἀπεριόριστον ὑπόληψιν, ὡς ἐκ τῶν πολυειδῶν βαρυσημάτων σχέσεων του, παρὰ τοῖς λοιποῖς Κράτεσι καὶ ἀρ' ἐτέρου ὁ κ. Ράλλης ὅστις δυνατόν νὰ συμπράξῃ ματὰ τοῦ κ. Καραπάνου ἐν διδομένη ποτὲ στιγμῇ ἐπιπροσέτων τὰ πολιτικὰ του κεφάλαια. Τούτων οὕτως ἐχόντων αἱ ἀρξόμεναι αἰῶρον ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις θὰ παρέξωσιν ὅλας πρωτοφανῆς ἐν τοῖς κοινοβουλευτικοῖς χρονικοῖς ἐνδιαφέρον.

Δ. Ζδς.

ΕΚ ΚΡΗΤΗΣ

Ἐν ΧΑΝΙΟΙΣ τῇ 24 Νοεμβρίου 1892.

Ὁ ἐν Κων)πόλει διατρίβων πρὸ τριετίας Γεν. Διοικητῆς Κρήτης καὶ ὁ ἀντιπροσώπευε ἐνταῦθα ὁ Μαχμοῦτ, εὐρίσκεται ἐν ἀκροσφαλεῖ καταστάσει ἐνεκα φθίσεως τοῦ λάρυγγος. Ὁ ἐπικείμενος θάνατος αὐτοῦ ἢ ἡ λήξις τῆς πενταετίας αὐτοῦ ὡς Γεν. Διοικητοῦ Κρήτης, συμπληρουμένης μετὰ ἐξαμηνίαν, θὰ προκαλέσῃ τὴν ἐκδοσιν αὐτοκρατορικοῦ φιρμανίου, δι' οὗ ὁρισθῆσεται διὰ τὴν νέαν πενταετίαν ὁ τακτικὸς Γεν. Διοικητῆς καὶ σύμβουλος αὐτοῦ, ὃς ἄδηλον ὁποῖον θρήσκευμὰ θὰ πρεσβεύῃ.

Εἰς τοὺς κατοίκους ἐνυπάρχει καὶ αὐξάνεται καθ' ἐκάστην μεγάλη ἀγανάκτησις κατὰ τοῦ τοποτηρητοῦ Μαχμοῦτ ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι διοικεῖ κομματικῶτατα, περιποιοῦμενος ἰδιαιτέρως μίαν τάξιν κατοίκων οὗς ὑποστηρίζει διὰ παντὸς ἱθικὸν καὶ ὕλικον μέσον πρὸς τὴν κατεχόντων δημόσια ἀξιώματα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ ἐνὸπιον τῆς Δικαιοσύνης· κατασπαταλᾷ δὲ τὸν δημόσιον θησαυρὸν πρὸς διαρροὰν συνειδήσεων καὶ ἐπιτρέπει μεγάλας καταχρήσεις οὐκ εὐκαταρρονήτων χρηματικῶν ποσοτήτων εἰς τὰ δημόσια ἔργα. Οἱ κάτοικοι ὑρίστανται τὰ πάνδεινα κατὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων, ἰδίως δὲ κατὰ τὸ ἄρορον τοῦτο ἔτος· ἐκποιοῦνται καὶ τὰ κτήνη τῶν αὐτῶν καὶ αἱ χῆτραι τῶν ἑτῶν, ἐξυθρίζονται δὲ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν βαναύσως, καὶ ἐν τέλει φυλακίζονται. Μεταξὺ εὐρυτάτου κύ-

κλου τῶν κατοίκων γίνεται σκέψις ἵνα ἐνεργηθῶσι βουλευτικαὶ ἐκλογαί, ἃς βλέπει ὡς φάσμα ὅτε ὁ Μαχμοῦτ καὶ ὁ Πέροβιτς· ὡς καὶ οἱ ἐν τοῖς πραγμασι πρωτοῦργοι τοῦ ὀλεθρίου κινήματος τὸ συμβάν κατὰ τὸ ἀπαίσιον ἔτος 1889 διότι ἡ σύγκλητος τῆς Βουλῆς, ὡς ὑποπεύονται, θὰ μεταβάλῃ τὸ ραχάτι καὶ τὰ γλυκέα ὄνειρα αὐτῶν ὄντων πῶματα εἰς τὰς συνειδήσεις τοῦ λαοῦ. Ἡ μεταξὺ Πέροβιτς καὶ Μαχμοῦτ καὶ τούτου πρὸς τὸν Μ. Βεζύρην Δζεβὰτ διαφωνία ἐξακολουθεῖ ὑφισταμένη.

Τὰ θύματα τῶν ἀκαίρων καὶ ἀνοήτων κινημάτων τοῦ Κελαϊδῆ, ὅστις ὑπὸ τὸν πατριωτισμὸν ἐκρυπτεν ὁλόκληρον ἰδιοτέλειαν, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη, ἦτοί οἱ ἐξ Αποκορώνου καὶ Κυδωνίας θροισοῦντες εἰς Βεγγέζην ἐννέα χριστιανοὶ ἐπανεκαμψαν προχθὲς ἐνταῦθα τῇ διαταγῇ τοῦ Μαχμοῦτ καὶ ἀρῆθησαν ἐλεύθεροι ὑπὸ μίαν τυπικὴν ἐγγύησιν.

Τὰ γραφόμενα ἐν τῇ Τεργεστέα «Νέα Ἡμέρα» περὶ τοῦ Ρούσου Χριστουδουλάκη ὅτι ἐπετέθη κατὰ τῶν τούρκων, τυγχάνουσι ψευδέστατα, ἀνεγνώσθησαν δὲ ταῦτα ἐνταῦθα μετὰ γέλωτος καὶ ἀποστροφῆς, διότι οὗτος ἐτύγχανεν ἔμμισθος μυστικὸς ὑπάλληλος τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως, μεθ' ἧς διέρρηξεν ἀπλῶς τὰς σχέσεις, διότι δὲν ἔστεργεν ὁ Μαχμοῦτ νὰ χορηγῇ αὐτῷ διπλᾶς τὰς ἀμοιβάς.

Ὁ πρὸ μηνὸς συμβὰς πλησίον τῶν Λάκκων κατ' ἀντεκδικήσιν φόνος τοῦ ἐρίπτου χωροχύλακος Χατζαλάκη κατέστη ἡ ἀρετηρία σειρᾶς ἐγκλημάτων πρὸ ἡμερῶν ἐν Περβολίοις εἰς τούρκος ἐδολοφόνησε φιλήσυχον χριστιανόν, ἐν Κισσάμῳ ἐρρονεῦθη εἰς χριστιανὸς διδάσκαλος, ἐν Σελίνῳ προχθὲς τέσσαρες φυγόδοκοι χριστιανοὶ ἐφόνευσαν ἑξῶθι τῆς οἰκίας τοῦ ὀθωμανόν ἑξῶθι δὲ τῶν Χανίων καθ' ἣν ὥραν ἐπέστρεπον ἐκ τοῦ νεκροταφείου οἱ συνοδεύσαντες τὴν ἐκπορὰν τοῦ νεκροῦ τῆς Μαριγῶς Καλαϊσάκη τέσσαρες ὀθωμανοὶ ἐνεδρεῦντες τοὺς τελευταίους ἐναπομείναντας δύο χριστιανούς ἦλθον μετὰ τούτων εἰς χεῖρας καὶ ἀντήλλαξαν πυροβολισμοὺς ἀλλὰ τῇ ἐπεμβάσει παρατυχόντος ἐρίπτου χωροφύλακος τὸ κακὸν ἐληξεν εἰς τὸν τραυματισμὸν μόνου τοῦ χριστιαννοῦ. Ἐν Μουρὶ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν ἐδολοφονήθη (ὑπὸ χριστιανῶν) ὁ πρῶν λοχαγὸς τῆς χωροφυλαγῆς Πολέντας.

Βάρνη, τῇ 11 Δεκεμβρίου 1892

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα, εἶναι τὸ κάλλιστον τῶν νεωτέρων πολιτευμάτων, δημοκράτεια καὶ πλάσμα. Ὅπως ἡ πρόνοια ἐπὶ τὴν κανονικὴν ἐπιβλέπει τοῦ σώματος λειτουργίαν, οὕτω καὶ οἱ συνταγματικὸν θεσμοὶ ὁδηγοῦνται λαοὶ ἀποσκοπῶντες ἐνεργεῖν καὶ ἀναπτύσσονται ἐν τῇ Κρίσει τῆς ἰσχύος τοῦ συντάγματος ἀναπτυσσόμενοι καὶ ἐνδυναμιζόμενοι, καὶ μετὰ ἀμεταπτώτου προσοχῆς ἀπευξίζοντες πρὸς τοὺς ἐμπεισιπληροῦς τὴν ἐκπλήρωσιν καὶ περιρροήσιν τῶν ἐν τῷ συντάγματι ἀναγραφομένων, οἵτινες δέον νὰ διαφυλάττωσιν εὐσεβῶς τὰ διαπιστευθέντα αὐτοῖς τοῦ ἔθνους ἀρχὰς, καὶ ἀποτρέψωσι ἐπιχειρήματα τοῦ λαοῦ συμφορὰν. Εἶναι εἰδιώκοντες καὶ τρισευδαίμονες, κατὰ τινα ἀρχαῖον σοφόν, οἱ λαοὶ οἱ διατελοῦντες ὑπὸ τὴν αἰγίδα κυβερνητῶν φιλοσοφούντων λατρειῶν τὴν ἀρετὴν καὶ ὑπὲρ πάντων τιθεμένων τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ ὑπὲρ οὐδ' ἑαυτῶν γνάμην σπαυερὰν καὶ ἀσάλευτον ἔχουσιν ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας καὶ ἀκεραιότητος αὐτοῦ ἀφιερῶσιν! Διὰ τοῦτο οἱ νόον ἔχοντες κυβερνῆται ὀφείλουσι ταχέως νὰ διαγινώσκουσι τὰν ἐπ' αὐτῶν λαῶν τὸ πρόβλημα καὶ νὰ μὴ διακελευσῶσι τὰ θέμεθλα δόξης κτηθείσης διὰ τοσοῦτων μόχθων, ἀδυστάκτως δὲ φρονούμεν ὅτι τοιοῦτ' ἀρχαῖν καὶ τάσεων ἐμφοροῦνται καὶ οἱ κυβερνῆται ἡμῶν προβαίνοντες εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ βουλγαρικοῦ συντάγματος, περὶ τοῦ ὁποῦ εὐθὺς κατατέρω μεταφύρομεν κρίσεις τινας καὶ σκέψεις ἐκ τῶν πολυφύλων ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐξενεχθεισῶν ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν φύλλων.

Τῶν ρωσσικῶν φύλλων ἡ γλῶσσα εἶναι ὡς εἰκόξ, δριμυτάτη. Ὁ «Ν. Χρόνος» γράφει «Οἱ ἐν Λονδίνῳ, Βερολίνῳ καὶ Βιέννῃ γινώσκουσιν ἄριστα ὅτι τὸ πρῶτον ὀριστικὸν διάβημα πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου καὶ τῶν ἀπογόνων του θὰ ἐπιφέρει τὴν ὑπὸ τῆς Ρωσσίας ἀποκήρυξιν τῆς βερολινείου συνθήκης οὐ μόνον ὡς πρὸς τὴν Τουρκίαν ἀλ-

λὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν Βοσνίαν καὶ Ερζεγοβίναν, ἀν' ἡ κατοχὴ ἐπετρέπη μόνον προσκαίρως».

Περὶ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ Βουλγαρίᾳ ἐντυπώσεων ἐπιστρέφουσιν εἰς τὴν Γεν. Εφημερίδα τοῦ Μονάχου ἐκ Σόφιας. «Συλλέγονται συνδεόντες τὴν μεταβολὴν τοῦ τριακостоῦ ὀγδοῦ ἀθροῦ πρὸς ὠρισμένον σχεδὸν μνηστεύσεως τοῦ ἡγεμόνος. Δὲν ζητεῖται μέσον, ὅπως διευκολυνθῇ ὁ γάμος τοῦ πρὸς ταύτην ἡ ἐκείνην τὴν ἡγεμονίδα. Ὁ Φερδινάνδος εἰναικαθολικὸς ἐπειδὴ δὲ δὲν προτίθεται ἄλλαν ἡλικίαν, νὸν γάμον του θὰ τελέσῃ καθολικὸς ἱερεὺς, ὅστις προηγουμένως θὰ ζητήσῃ ἔγγραφον ὑπόσχεσιν ὅτι τὰ τέκνα του θὰ βαπτισθῶσι κατὰ τὰ δόγματα τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. Τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης θὰ πληλώσῃ ὁ πρίγκηψ μόνον δι' ἀρέθους τοῦ Πάπα ἢν εἶναι λίαν ἀριβόλον ἐὰν θὰ ζητήσῃ, ἐπὶ δὲ μᾶλλον ἀριβόλον ἐὰν θὰ ἐδίδεν ὁ Πάπας, καὶ ζητούμενην. Μεταβαλλομένου τοῦ ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος, ὅπερ ὑποχρεοῖ τὸν ορίγκηπα νὰ βαπτίσῃ τὰ τέκνα του κατὰ τὰ δόγματα τῶν ὀρθοδόξων, θὰ ἐξέλπειν ἡ δυσχέρεια αὕτη. Ἡ μεταβολὴ δὲν ἔχει λοιπὸν ὡς ὑπόστασιν ὠρισμένον γαμήλιον σχεδὸν ἀλλὰ πρόκειται νὰ καταστήσῃ ἐν γένει δυνατὴν εἰς τὸν ἡγεμόνα τὴν συνομολόγησιν γάμου κατὰ τὰ δόγματα τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, συνομολόγησιν, ἢν νῦν καλύει τὸ Σύνταγμα. Ἐκ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἡ τροπολογία εἰρρίσκει πολλοὺς ὑπερμάχους ἐν μέσῳ τῶν περὶ θρησκευτικὰ λίαν ἐλευθεροφρόνων Βουλγάρων».

Ἡ ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

Τῇ 11ῃ τρέχοντος ἐξεδικάσθη ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα πρωτοδικείου ὑπόθεσις ἐπὶ μακρὸν ἴδιον χρόνον οὕσα παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ κοινότητι ἀντικείμενον συζητήσεως. Πρόκειται περὶ τῆς ἀμπέλου καὶ τῆς ἐπαύλειος Σουλῆνης. Ἦν ὁ μακαρίτης διέθεσεν ὑπὲρ τῆς ὁμωνύμου Σχολῆς. Ὁ μισθωτὴς τοῦ κτήματος τούτου Σοκάρας πρὸ τινος καιροῦ ἔπαυσε νὰ καταβάλλῃ τὸ μίσθωμα ἰσχυριζόμενος ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ

νομιμὸς τούτου. Ἡ ὑπόθεσις πρὸ μακροῦ χρόνου ἀρξάμενη ἀπασχολεῖ ἀναμῶς τὴν ἑλληνικὴν Κοινότητα Βάρνης. Τέλος πρὸ τριῶν μηνῶν ἐξεδικάσθη ἐν τῇ Ἀ' εἰρηνοδικεῖᾳ τῆς πόλεως ἡμῶν, ὅτε προκειμένου περὶ ζητήματος νομῆς. Οἱ ἐναγόμενοι μὴ ὄντες εὐχαριστήμενοι ἐκ τῆς ἀπορίας τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐρεσίβαλον ταύτην πρὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Βάρνῃ Πρωτοδικίων.

Τὸ δικαστήριον συνέκειτο ἐκ τοῦ Ἀντιπροέδρου κ. Ράτσερ, Μεραστήερ καὶ Ἀμπράτσερ. Εἰσαγγελέως δὲ χρῆν' ἐπέλει ὁ Ἀντεισαγγελεὺς Δόλλγερ. Συνήγορος τοῦ Σοκάρας ἦν ὁ Διάκοβιτς. Ἡ ἑλληνικὴ Κοινότης εἶχε μέχρι τοῦδε τὸν Σάββαρον, κωλυθέντος ὡς τοῦτο, προσήλθεν εἰς τὸ Δικηγορικὸν Γραφεῖον τῶν κ. κ. Α. Ι. Ζάνθου Διδάκτορος τῆς Νομικῆς καὶ Ν. Νικωρ, πετιούχου τῆς ἐν Μόσχῃ Νομικῆς Σχολῆς. Ἐπ' ἀκροατηρίου παρέστη ὁ κ. Ν. Νικωρ.

Τῇ 11ῃ π. μ. ἔρξατο ἡ εἰσαγγελία τῆς ὑποθέσεως, διήρκησε δὲ μέχρι τῆς 12. ὅτε ὁ Πρόεδρος ἀνῆγγελε τὴν διακοπὴν τῆς συνεδριάσεως καὶ τὴν ἐπανάληψιν ταύτης τῇ 2 μ. μ.

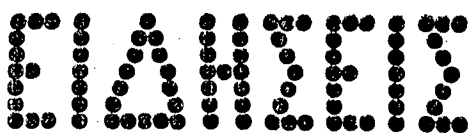
Τῇ 2½ μ. μ. ἡ συνεδρίασις ἀρχεῖται. Τὸ ἀκροατήριον πλήρες μέχρις ἀποπνιγροῦ. Ἀπαντες εἰς δικηγόροι, οἱ δικασταί, οἱ ὑπάλληλοι. Ἐκ τῶν ἡμετέρων παρίσταντο ὁ κ. Τσιτογλιανόπουλος, ὁ Κυρινόπουλος, Σιβρίογλου κλ. Ἐποροι τῶν ἑλλήνων Σχολῶν Βάρνης. Τὸν λόγον ἔχει ὁ Διάκοβιτς συνήγορος τοῦ ἐρεσιέοντος. Ἡ ἀγόρευσις του διήρκεσε πλέον τῶν δύο ὥρων. Ἐπραγματεύθη διὰ μακρῶν ὑπὸ θεωρητικὴν ἐποψίν τὸ ζήτημα τῆς νομῆς ἀπὸ τῶν Ρωμαίων μέχρι τῆς σήμερον, ἐπέμενε δὲ ὅτι ὁ πελάτης αὐτοῦ ἔχει ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀνεπίλειπτον νομὴν. Ἐπαναλάμβανε συχνά, ἀνευ ἀνάγκης, φράσεις καὶ λέξεις λατινικάς, Ἰδίᾳ ἐπέμενε ἐπὶ τὸν in re causa, melior possidentis (ἐν ἴσῃ αἰτίᾳ κρείττων ὁ νεμόμενος).

Ἀποῦ δὲ λεπτομερῶς ἐξέτασε τὰ διάφορα εἶδη τῆς νομῆς, ἐζήτησε δὲ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδίκου ἐρειδόμενος ἰδίᾳ ἐπὶ τινος πιστοποιητικοῦ τοῦ δημαρχείου, δι' οὗ ἀποδείκνυνται ὅτι ὁ πελάτης αὐτοῦ ἀπὸ πέρου καταβάλλει τοὺς πρό-

ρους, καθ' ἣν δηλ. ἐποχὴν τὸ πρᾶγμα ἦν πλέον ἐπίδικον. (Res Iffigiosa) Διαρκῶς ἀνεγίνωσκε ἀρθρα τῆς τε ἐγγυρίου νομοθεσίας καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς. Ἐν τῇ ἐνθουσιασμῇ του, προσεβαλε λεληθότας πιθανῶς, τὸν ἐκδικάσαντα τὴν ὑπόθεσιν δικαστὴν, τοὺς πρῶτον δικηγόρους τοῦ πελάτου του, καὶ ἐνα ἐκ τῶν ἡμετέρων Εφόρων, δι' ὑπαινγμῶν χαλεπῶν. Ἐπὶ τέλους ὁ λόγος ἐδόθητ' κ. Νικωρ ὅλις διὰ φωνῆς ἡρέμου καὶ ὤρους ὅλας ἡσύχου, ἐν πρὸς ἐν κατέρριψε τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἀντιδίκου, ἐπιμείνας εἰς τὰς καταθέσεις μαρτύρων κατὰ τὸν πρῶτον βαθμὸν τῆς δικαιοδοσίας. Ἐναργῶς δὲ κατέδειξεν ὅτι τὰ πιστοποιητικά τοῦ Δημαρχείου, οὐδεμίαν ἄλλην σημασίαν κέκτηνται εἰμὴ φροολογικὴν. Ὅτω ἡ ἀγόρευσις τοῦ συνηγόρου τῆς ἑλληνικῆς Κοινότητος ἦν ἱσχυρὸς, πλήρης νομικῶν ἐπιχειρημάτων καὶ ἀπλήρησις κατατατομένου δικαίωματος, ὃ ζητεῖ ἐν πλήρει ἡμέρᾳ ν' ἀρνηθῇ.

Μετὰ τὰς ἀγορεύσεις τῶν δικηγόρων, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Δόλλγερ. Ἡ γνώμη τοῦ εἰσαγγελέως ἦτο κάτι τι ἔκτακτον. Συνεκεφαλalaίωσεν ἅπαντα τὰ γεγονότα τῆς ὑποθέσεως καὶ κατέδειξε τόσῳ σαφῶς, τόσῳ ἐναργῶς, τόσῳ πειστικῶς ὅτι ὁ μόνος νομιμὸς τοῦ κτήματος εἶναι ἡ ἑλλην. Κοινότης. Ἡ συνεδρίασις ἐλύθη περὶ τὴν 5½ μ. μ. Ὁ Πρόεδρος δὲ ἀνῆγγελεν ὅτι ἡ ἀπόφασις δημοσιευθῇ τὴν ἐπαύριον.

Τῇ 11ῃ τρέχοντος τὸ δικαστήριον μετὰ πολὺν χρόνον σύσκεψιν ἐξέδωκε προδικαστικὴν ἀπόφασιν, δι' ἧς ἀναβάλλεται ἡ ὑπόθεσις καὶ ὑποχρεοῦται ἡ ἑλλην. Κοινότης νὰ παρουσιάσῃ τὴν Διαθήκην Σουλῆνης.

Τὴν προσεχῇ Τρίτην 15 τρέχοντος ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου ὁ κ. Ἐλευθέριος Παπᾶ ἀγγέλλει ὅτι ἀσθενούσης τῆς κυρίας του δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

Ἡ Σφομποδὰ δημοσιεύει ὅτι ἡ Α. Β. Υ. ὁ ἡγεμὼν ἔδωκε 500 φρ. συνδρο-

(28) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (28)

ΟΙ ΔΙΔΥΜΟΙ

(Πρωτότερον κε γυναικὸν διήγημα)

Ὑπὸ

Γ. Ο. ΣΚΑΝΑΒΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Α!

Ἐν τούτοις ἡ μελωδικὴ φωνὴ τῶν ὀργάνων ἀντελεγε ἰδέας ἐν τῇ πλήρῃ ἀρωματώδους ἀτμοσφαιρας ἐκείνῃ αἰετούσῃ, ἐνῶ ὁ πρίγκηψ εἰρρίσκετο βεβουλισμένος εἰς παραδείσια ὄνειρα.

Ἐν τῇ μεταξὺ ὁ ἀκόλουθος τοῦ πρίγ-

κηπος πλησιάσας εἶπε τινα εἰς τὸ οὗς αὐτοῦ, ἔνεκεν τῶν ὁποίων ὁ πρίγκηψ ἀνετινάχθη ὡσεὶ ἀποσπασθεὶς ἐξ ὄνειρου μεγάλῃν σχέσιν ἔχοντος πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ἀκολουθοῦ του λεχθέντα καὶ προσήλωσεν ἐταστικὸν βλέμμα ἐπὶ τῆς δόνας Εριέττης.

Τὸ βλέμμα τοῦ πρίγκηπος ἡ ἡγεμονίς ἐκλαβοῦσα ὡς ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ συγχωρεῖται μετὰ τῆς δόνας Εριέττης παρουσίαν αὐτὴν κατὰ τὰ ἔθιμα τῆς εὐγενείας, τῇ πρίγκηπι διὰ τῶν λέξεων;

— Ὑψηλότατε παρουσιάξω ὑμῖν τὴν δόναν Εριέτταν.

Ἡ λέξις δόνα, καὶ ἡ ψυχρὰ τῆς Εριέττης χεὶρ, ἔκαμον τὸν πρίγκηπα νὰ ἀνασκιρτήσῃ, νὰ ἐποστῇ σφοδρὰν συγκίνησιν, καὶ νὰ ἀναγκασθῇ ἄκων τὰ στιχηρὰ ἐπὶ τοῦ ἀκολουθοῦ του, ὅστις δὲν ἀπέσπα τὰ βλέμματα ἀπὸ τῆς νεαρᾶς γυναικὸς.

Ἐν τούτοις ὁ πρίγκηψ μετὰ τῆς δυνατῆς προθυμίας χορεύσας τὸν στρόβιλον, ἐκαθέσθη ἀκολουθῶς παραδοθεὶς εἰς βαθείας σκέψεις.

Ενὸμίζε τις ὅτι ἡ νεαρὰ γυνὴ, ἐνέπνευσεν αὐτῷ τὴν μελαγχολίαν, τὴν σοβαρότητα, ὥστε νὰ ἐκπλήξῃ ἅπαντας τοὺς παρισταμένους. Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ ἴδιον συνέβη καὶ εἰς τὴν δόναν Εριέτταν.

Καὶ ὄντως ἂν ἰδύνατό τις νὰ ψυχολογήσῃ ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ πρίγκηπος, θὰ διεγίνασκε τὸ ἀλήθες αἶτιον τῆς θλίψεως ἧς κατεβίβρωσκε τὴν καρδίαν του. Ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος ἦτο ἄλλοτε εὐτυχής! Εἶχεν ἀξιολάτρευτον καρδίαν, ἧς συνεμερίζετο τὴν χαρὰν καὶ τὰς θλίψεις του!

Ἀλλ' ἴδῃ; Ἢδη ἦτο ὁ δυστυχέστερος τῶν θνητῶν, διότι ἰσθάνετο ἑαυτὸν μόνον καὶ ἐγκαταλελειμμένον ἐπὶ τοῦ κό-

σμου, μὲ ἀπαραμυθήτους ἐνθυμήσεις, μὲ ὄνειρα ἀνεκτέλεστα, διότι τέλος αὐτός ἦτο ὁ Ερνέστος, ἐλευθερωθεὶς πρὸ ὀλίγου μόλις καιροῦ χάρις ταῖς ἐνεργείαις τοῦ πιστοῦ καὶ ἀφοσιωμένου αὐτῷ Φοβεροῦ τοῦ καὶ ἀκολουθοῦ του.

Ὑπὸ τὸ ψευδὲς ὄνομα Ἰσπανοῦ πρίγκηπος, ἀκολουσοῦμενος ὑπὸ τοῦ Φοβεροῦ, διέτρεχε τὴν Γαλλίαν ὅπου ἔμαθεν ὅτι μετέφερον τὴν Ροζαλίαν του, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τοῦ νὰ ἐρνεύρῃ αὐτήν. Ἀλλ' εἰς μάτην ἀπέβησαν αἱ ἐρευναὶ του. Ὑπὸ ἀκαταμαχίτου λοιπὸν πιεζόμενος ἐφιάλτου ἐξήγει τὴν ἐλάττωσιν τῆς βασάνου του, δι' ὃ καὶ ἄμα προσκληθεὶς, ἐσπευσεν εἰς τὸν χορὸν νομίζων ὅτι ἐκεῖ ἰδύνατο νὰ εἶρῃ τὴν ἰα-

(ἀκολουθεῖ.)

μην διὰ τὴν νεόδμητον Ἐκκλησίαν ἐν τῇ χωρίῳ Σεῖνοβο, τῆς Ἐπαρχίας Καζανλίκ.

Ὁ νόμος περὶ ἀναθεωρήσεως ἀρισμένων μερῶν τοῦ Συντάγματος ἐψηφίσθη πλέον. Τῇ 7 τρέχοντος εἶχε γένει ἡ τρίτη ἀνάγνωσις.

Ἡ Αὐτοῦ μακαριότης ὁ ἔξαρχος ἀπέστειλε πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τηγεγράφημα, δι' οὗ παρακαλεῖ τὴν κυβερνήσιν ν' ἀναβάλῃ τὴν περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ 38 ἀριθ. τοῦ Συντάγματος πρότασιν, μέχρις οὗ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, προσκληθεῖσα νὰ συνέλθῃ εἰς ἑκτακτον σύνοδον, ἀποφανθῇ περὶ τοῦ ἁρθροῦ τούτου. Πικρὸν τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος εἶνε τῆς ἀποκλειστικῆς ἀρμοδιότητος τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας τῆς Ἱεραρχίας, καὶ οὐχὶ τῆς πνευματικῆς. Τὰ ἀρθ. 167, 168 καὶ 169 ἐκ τοῦ XXII κεφαλαίου τοῦ Συντάγματος ῥητῶς προβλέπουσι τὸν τρόπον, κατ' ὃν ἡ μεταβολὴ γίνεται, ὅτι περὶ ἀρισμένων ζητημάτων, δεόν νὰ ζητηθῇ ἡ ἄδεια τῶν πνευματικῶν ἀρχῶν. Μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως δοθείσαν ταύτην ἀπάντησιν τῷ Ἐξάρχῳ, οὗτος εἰς οὐδέν ἔτερον διάβημα προέβη.

Ὁ νόμος περὶ δικαιοπραγιῶν καὶ ὑποχρεώσεων, ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ φύλλον τῆς Εφημερ. τῆς Κυβερνήσεως τῆς 5 Δεκεμβρίου. Αποτελεῖται ἐξ 668 ἀρθρῶν. Ἐν τῷ ἀκροτελευτῷ ἀρθρῳ προβλέπεται ἡ ἐναρξίς τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου, ἥτις ἔσται ἡ 1η Μαρτίου 1893 ἐν τῇ αὐτῇ ἀρθρῳ δηλοῦται ὅτι ἀπασα αἱ μέχοι τοῦδε διατάξεις ἐπὶ τοῦ ἐνοχικοῦ Δικαίου καταργοῦνται. Δύο μῆνας λοιπὸν ἀκόμη θὰ ζήσῃ ὁ Τουρκικὸς νόμος, ὁ Μετζελες.

Ἐν τῇ 81 σελίδι δημοσιεύσμεν τοὺς κερδίσαντας ἀριθμοὺς τοῦ Λαχείου τῶν ἑλλήν. ἀρχαιοτήτων. Ατυχῶς ατυχεῖς ἔσμεν καὶ ἐφέτος.

ΕΠΙΣΤΕΛΛΟΥΣΙΝ ἡμῖν ἐντεῦθεν τὰ ἐξῆς:

Πρὸς περιφρούρησιν τῆς ὑπολήψεως καὶ τιμῆς τοῦ ἐνταῦθα ἐμπορικοῦ ζωνοδοχείου σπεύδω ὅπως δώσω τοῖς ἀναγνώσταις τῆς «Ὁδησσοῦ» τὰς σαφεστεράς καὶ εὐκρινεστεράς πληροφορίας περὶ τοῦ ἐπεισοδίου τοῦ ἐπ' ἐσχάτων συγκινήσαντος τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν. Πρὸ τινων ἡμερῶν ὁ μακαρίτης Θεόδωρος ἐν καταστάσει μέθης διατελὼν εἰσῆλθε διὰ πρώτην φαίνεται φεγγάν περὶ τὴν 8 πρωϊνὴν ὥραν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ζωνοδοχείου καὶ ἐξήγει παρὰ τοῦ χρέη μαγειροῦ ἐκκληροδόντος τὴν ἡμέραν ἐκείνην γνωστοῦ Χίου Γεωργίου ποτόν, ὅστις ὁμῶς προυτίμησε νὰ ὀδηγήσῃ τὸν μέθυσον ἐκτὸς τοῦ καταστήματος διὰ τοῦ ἡμερωτέρου τρόπου· τρεῖς ἐπανελήθη ἡ σκηνὴ αὕτη, τὴν δὲ τρίτην φορὰν ἐπενέβησαν καὶ ἑτεροὶ ὑπάλληλοι, ὁ Hermann καὶ τὶς Γεώργιος Μακεδὼν, οἵτινες ἀπὸ κοινοῦ ἐπεχειρήσαν νὰ ἐκδιώξωσι τὸν μέθυσον ἀποπειρώμενον νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ μαγειρεῖον ὅπου ὑπάρχουσι φυσικῶς τῷ λόγῳ μάχαιραι, πελέκεις κλπ. Ὁ μέθυσος ἐπανήλθε καὶ ὁ μὲν Hermann ἀπῆλθε πρὸς ἀναζήτησιν χωροφύλακος, ὁ δὲ Χίος Γεώργιος κατεγίνετο εἰς τὸ ἔργον του, ὁ δὲ Μακεδὼν Γεώργιος θέλων νὰ παρεμποδίσῃ τὸν μακαρίτην ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ μαγειρεῖον ὤλησεν αὐτὸν ἔξω, αὐτὸς δὲ μὴ δυνήσας νὰ τηρήσῃ τὴν ἰσορροπίαν του ἔπεσε, πεσὼν δὲ ἐ-

θραυσε τὴν βεβαρυμένην κεφαλὴν του.

Τότε ὁ δυστυχὴς Χίος ἔσπευσε νὰ πλύνῃ τὴν πληγὴν τοῦ παθόντος διὰ ψυχροῦ ὕδατος· ἐν τῇ μεταξὺ ἀρρώξι-λάτῃ τις παραλαβὼν αὐτὸν ὤδηγησεν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐνθα δὲν ἔτυχε τῆς ἀμέσου περιθαλψέως καὶ μετὰ ἑβδομάδα σχεδὸν ὁ πληγὴς Θεόδωρος ἀπέθανε. Βεβαίως ἔργον τῶν ἱατρῶν καὶ τῆς ἀστυνομίας ν' ἀποδείξῃ ἂν ἀπέθανε συνεπεία τῆς πληγῆς ἢ οὐ. Ταῦτα χάριν τῆς ἀληθείας, τὴν ὁποίαν, κατὰ δυνάμει νὰ διαβεβαιώσῃ, ἐξηκριβώσεν ὁ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διευθυντὴς τοῦ ζωνοδοχείου κ. Θεόδωρος Νικολάου, ἡ δὲ κύριος αὐτοῦ καλυποβάλλων εἰς αὐστηρὰν ἀνέκρισιν τοὺς ὑπαλλήλους ὅλους τοῦ καταστήματος.

Γ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ἡ ἀριστοτέχνης κ. Τσίλλερ.—Ἐπιστέλλει ἡμῖν ὁ ἐν Αθήναις ἀνταποκριτής. Μίαν ἐν τῶν σπανιστάτων ψυχολογικῶν ἐσπερίδων δηλῶσε προχθὲς ἡ φιλόμορφος τάξις τῆς κοινωνίας μας ἐν τῇ ἰδιορρυθμῳ τοῦ φεγγαίου ἡμῶν αἰδοῦσιν κατὰ τὴν ἐνερgetικὴν ὑπὲρ αὐτοῦ δοθεῖσαν συναυλίαν. Μεταξὺ δὲ τῶν εὐμενῶς προσφερθέντων καλλιτεχνῶν ἀνάγκη νὰ ἐξάραμεν τὴν ἀβροδίαιτον ἀριστοκράτιν καὶ αἰθερίως μουσικοτραπὴν δέσποιναν Σοφίαν Τσίλλερ τὴν ἀριστοτέχνην κλειδοκυμβαλίστριαν τὴν τόσῳ δικαίως ἐπενφημηθεῖσαν ἐν Βιέννῃ καὶ Κων/πόλει Ἡ κ. Τσίλλερ μετὰ τοῦ ἀβροτάτου δεκαετοῦς Απολλωνιδίου νιού τοῦ 9 τοῦ κατεκλήσεν ἐπὶ διαῶρον τὰς ἀκοὰς τοῦ φιλομούσου ἀθηναικοῦ κοινοῦ ἀσμένως ἀποδεξαμένης τὰ βαρύτητα ἀνθῶν κἀνίστρα διαφόρων ἐν Αθήναις σαματεῖων ὑπὲρ ὧν τόσῳ ἐγγένως ἀμύνεται. Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συναυλίαν ἐξελέσθησαν ὅ,τι fin de siècle ἰπάρχει μὴ ὑποληφθείσης δὲ παντάπασιν τῆς δαυμασίας ἐκτελέσεως ἔργων τῶν Μέλδερων, Ροῦβιστῶν καὶ Σούβαν. Εἶθε τὸ παράδειγμα τῆς εὐγενοῦς δεσποίνης νὰ ᾗ πρόξενος ἀπομιμήσεως καὶ παρὰ τῇ αὐτῇ ἑλλήν. παροικίᾳ ἐπ' ἀγαθῶν τῶν ἀναξίων παθόντων εὐαγῶν οἰκῶν.

Δ. ΒΑΛΒΗΣ.—Ἐκδηρῶν ἐν Αθήναις ἐξέχουσα δικαστικὴ προσωπικότης, ὁ ἐπιτιμὸς πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, Δ. Βάλβης, ὅστις ἐτύγχανε τοῦ γενικοῦ σεβασμοῦ ἐπὶ τῇ παραδειγματικῇ σταθερότητι χαρακτῆρος καὶ ἀκεραιότητι. Ἡ κηδεὶα αὐτοῦ ἐγένετο δημοσίᾳ δαπάνῃ πρὸς ἐνδείξιν τιμῆς. Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐξεδόθη ἐπίσημον πρόγραμμα τῆς ἐκφορᾶς τοῦ νεκροῦ.

Βαρύτιμος καὶ μέγας στέφανος κατετέθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὁμοίως ὑπὸ τοῦ δήμου Μεσολογγίου, ὑπὸ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν. Ἐν τῇ ναφ τῆς Μητροπόλεως καθ' ὅλην τὴν νεκρώσιμον τελετὴν, ἥς ἐχοροστάται ὁ Σ. Μητροπολίτης, παρήσαν ὁ βασιλεὺς, ὁ διάδοχος καὶ ὁ πρίγκηψ Γεώργιος. Ἐν τῇ ναφ τῆς Μητροπόλεως ὀφειλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι μεγάλη τάξις ἐπεκράτησε χάρις τῇ μερίμνῃ τοῦ κ. Μπαϊρακτάρη. Ἐν τῇ νεκροταφείῳ ἐξεφώνησε λόγον ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ κ. Τζιβανόπουλος, ἐξάρας τὴν ἀξίαν καὶ τὰς ἀρετὰς τοῦ θανόντος ἐπιτίμου προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΑΝΘΟΥ.—Μὲ τὰ ἀνδρικά φερέματά της καὶ μὲ τὸ κόκ-

κινον φερέματις ὤδηγῆν ἐνώπιον τοῦ κ. Μπαϊρακτάρη ἡ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀφιχθεῖσα Ἀναστασία Μάνθου. Ἐκεῖ προσήλθε καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς ὅστις ἀπὸ δεκαετίας εἶχε νὰ τὴν ἴδῃ. Ἡ Ἀναστασία κατέβηκεν ὅτι ὅπως σάσῃ τὴν τιμὴν τῆς ἡναγκάσθη νὰ φορέσῃ τὴν ἀνδρικήν ἐνδυμασίαν, ὅτι ὑπηρετεῖ παρὰ τινι γυναικοποιῶ εἰς τὸ Τσαρσί τῆς Κων/πόλεως, ὅτι κατὰ γὰρ ἐκ Καστορίας καὶ ὅτι ἀρίκετο ἐνταῦθα διότι ἔμαθεν ὅτι ὁ ἀδελφὸς της εὐπορεῖ εἶδω. Ἐν τούτοις οὗτος μεθ' ὅλας τὰς συστάσεις καὶ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ κ. Διευθυντοῦ ἐδίσταξε νὰ παραλάβῃ αὐτὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ του φοβούμενος μήπως ἐπὶ κακὸν δρόμον. Προδῆλως δὲ εὗρίσκετο ἐν μεγάλῃ στενοχωρίᾳ ὅτε δηγεῖτο εἰς τὸν κ. Μπαϊρακτάρη ἡ Ἀναστασία τὰ τοῦ ἀνδρικοῦ βίου της. Τὸ περιεργὸν εἶναι ὅτι τοσοῦτον ἐξωκειώθη πρὸς τὸν ἀδρικό βιον ὥστε αἰτε κινήσεις καὶ ἡ φωνὴ τις παρήλλαξεν οὐσιωδῶς· οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἐπὶ τὸ κόκκινον φέσι καὶ τὰ ἐκ σαγιακίου ἐνδύματα κρύπτεται σῶμα θῆλυ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ. Προσεχῶς τίθενται ἐπὶ τὰ πιεστήρια δύο ἐπωφελεῖς ἐκδόσεις περὶ τῶν ἐν καιρῷ ἐποησιμέσων λόγων, ἡ τοῦ «Ἐμπορευομένου μαθητοῦ» ὅστις θὰ ἀποτελέσῃ ἐγχειρίδιον ἀπολύτως ἀναικαῖον διὰ τὴν φιλομαθὴ νεολαίαν καὶ ἡ περὶ τῆς ἱστορικῆς πόλεως Στενιμάχου μελέτη τοῦ γνωστοῦ φίλου καὶ συνεργάτου ἡμῶν κ. Γ. Μουσαιίου.

Προτρέπομεν τοὺς φιλομούσους ὁμογενεῖς ὅπως ἐνταρρυνῶσι διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν τοῦ νεαροῦ συγγραφέως.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΓΗΠΡΕΣΙΑ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

—ο—

Αμβούργο ν. π. Δεκεμβρίου.—Τὸ ἐπίσημον δελτίον σημειοῖ σήμερον τέσσαρα χολερικά κρούσματα.

Κοπενχάγη.—Διαβεβαιοῦσιν ὅτι ὁ Βασιλεὺς θὰ ἐπάγῃ εἰς Βερολίνον ὅπως παραστῇ εἰς τὴν ἐορτὴν τῶν γενεθλίων τοῦ Αὐτοκράτορος.

Παρίσι ο.ι.—Σήμερον ἐγένετο ἡ μονομαχία μεταξὺ τοῦ Δερουλέδ καὶ Κλεμανσώ. Ἐξ ὁλοῦ ἀντηγλάγησαν ἐξ ἀποστάσεως 25 βημάτων ἀνευ ἀποτελέσματος.

Αἱ εἰδήσεις ἐρημερίδων τινῶν περὶ ταραχῆς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀποδείκνυνται ἀνυπόστατοι, πλήρης ἡσυχία ἐπικρατεῖ ἐν τε Παρισίοις καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

Ἡ ἀνακριτικὴ Επιτροπὴ ἱκροάσατο σήμερον τὸν Φλοκέ, θεωροῦντα ἀπάσας τὰς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας, ἐστερημένας ἀληθείας. Ἀρνεῖται ὅτι ἔλαβε χρήματα ἐκ τῆς ὑποθέσεως Παναμά, διὰ τὰ μυστικά κονδύλια τοῦ ὑπουργείου ἢ ἄλλο ἀντικείμενον.

Ὅτε ἴτο ὑπουργὸς ἐβοήθησεν ἐρημερίδας τινὰς, οὐχὶ ὑποἐμπορικὴν ἐποίησεν, ἀλλ' ὑπὸ πολιτικὴν, ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῆς πολιτείας.

Ἡ Βουλὴ ἐκύρωσε τὴν μετὰ τῶν Πρωμένων πολιτειῶν καὶ τῆς Ρωμανίας σύμβασιν.

Ὁ Ἀνδριὲ λέγει ὅτι εἶδε παρὰ τῇ Χέρτς ἔγγραφον, περιέχον ὁνόματα 104 βουλευτῶν, εἰς οὓς

διανεμήθη τὸ ποσὸν 1350 χιλιάδες φρ. οὐχ ἦτον οὐδεμίαν ἀπόδειξιν ἔχει περὶ τῆς ἀληθείας καὶ γνησιότητος τούτου. ὁ Ἀνδριὲ λέγει ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν γενομένην ἀδικίαν τῷ Φλοκέ.

Πετρούπολις.—Οἱ καλῶς πληροφορημένοι κύκλοι ἀρνοῦνται αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν διακοινώσεως, περὶ ἧς διεδόθη ὅτι δῆθεν ἐδόθη τῇ Υψ. Πύλῃ καὶ ὅτι γίνεται λόγος περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ῥώσων ἐμπόρων, διὰ τὰς ἐπὶ τοῦ πολέμου ζημίας αὐτῶν.

Αὐτόθι.—Ἐν τῷ Διεθνεί διαγωνισμῷ πρὸς κατασκευὴν νέας γεφυράς ἐν τῷ Νεῦα τὰ σχέδια τοῦ Αἰρφελ ἔλαβον τὸ πρῶτον θραβεῖον, τοῦ Λέμβεκνορ, ἐκ Μόσχας τὸ δεύτερον, τοῦ δὲ Ναμτσίκωρ, Βουλγάρου τὸ τρίτον.

Βουκουρέστιον π.—Ἡ Γερμανία ἐλήφισεν διὰ ψήφων 62 κατὰ 4 τὴν ἐμπορικὴν σύμβασιν μετὰ τῆς Ἀγγλίας. Ὁ Αὐρελιανὲς ἐπερώτα τὸν ὑπουργὸν τίνες αἱ σκέψεις τῆς κυβερνήσεως ὅσον ἀφορᾷ τὰς συμβάσεις διὰ τὸ μέλλον ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός Λαχοβάρη, δηλοῖ ὅτι αἱ παρούσαι προτεινόμεναι συμβάσεις μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας αἰτνεῖς θέλουσι συζητηθῇ ἐν τῇ βουλῇ διδουσι ἰδέαν τοῦ τελωνιακοῦ συστήματος τῆς Κυβερνήσεως.

Σουέζ.—Τὸ ἀτμόπλοιον, τὸ φέρον Ἀρχιδούκα Φραγκίσκον Φερδινάνδον διήλθε τὴν πρωΐαν διευθύνεται εἰς Ἀδεν.

Χάβρη—3000 ἐργάται ἐν τῷ λιμένι ἐκήρυξαν ἀπεργίαν ζητοῦντες αὐξήσιν ἡμερομισθίου.

Κατὰ τὸν βιενναῖον ἀνταποκριτὴν τοῦ «Χρόνου», ἡ σκοπούμενη μεταβολὴ τοῦ βουλγαρικοῦ συντάγματος κρίνεται νῦν ἐν Βιέννῃ εὐμενέστερον. Ὁμολογεῖται ὅτι τὸ Σύνταγμα ἐχρηζεν οὐσιωδῶν βελτιώσεων καὶ ὅτι ὁ Σταμπούλωφ ἐτράπη τὴν εὐθείαν ὁδόν. Ἰσως ἡ τροπὴ αὕτη ὀφείλεται εἰς ἐξηγήσεις ἐκ Σόφιας, ἡ εἰς γνῶμην ἄλλων δυνάμεων, αἵτινες προνοοῦσιν ὅτι ὀλίγον ἐνδιαφέρει αὐτὰς ἡ θρησκεία τοῦ μέλλοντος ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας καὶ ὅτι αὐτοὶ οἱ Βούλγαροι τὸ ζήτημα θεωροῦσιν ὡς δευτερεύον, οἱ ξένοι οὐδένα ἔχουσιν λόγον νὰ ἀδμονώσιν. «Ὅπωςδὴποτε (προστίθῃσιν ὁ ἀνταποκριτής) οἱ ἐνταῦθα δεικνύνται νῦν φυλακτικώτεροι καὶ δὲν θ' ἀπευθύνωσι μομφὰς τῇ Βουλγαρίᾳ. Θὰ ἐπλανῶτο ἡ Ρωσσία, εἰάν ἐμεγάλυνε τὴν πρώτην ἐκ τῶν σχεδίων τοῦ Σταμπούλωφ ἐντύπωσιν. Ἡ πολιτικὴ τῆς Αὐстроουγγαρίας πρὸς τὴν Βουλγαρίαν οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον μετεβλήθη Ὑπάρχει μὲν ἀληθὺς ὁ φόβος μὴ ἔνεκεν τῆς ἡγεμονίας διαταραχθῶσιν αἱ σχετικῶς εὐχαριστοὶ σχέσεις ἀνά μέσον Αὐстроουγγαρίας καὶ Ρωσσίας. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις ἔχει καθαρὰν τὴν συνείδησιν καὶ οὐδεμίαν ἔδωκε εἰς τὸν πρίγκηπα καὶ τοὺς ὑπουργοὺς του συμβουλὴν δυνάμενην νὰ παροργίσῃ τὴν Ρωσσίαν ἢ νευρικὴ ὑπερευαίσθησις ὅσας οἱ Βούλγαροι πράττουσι τι αὐθορμητῶς, εἶναι ἀδικαιολόγητος».

ΠΡΑΚΤΙΚΗ
ΒΟΥΛΓΑΡΟΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
ΥΠΟ
Ζ. ΠΑΥΛΟΥ
διαπύνη καὶ τύποις τοῦ ἐν Βάρνῃ
ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ
εὐρίσκειται καὶ πωλεῖται ἀντὶ

3 ΛΕΒΩΝ 3

ἐν τῇ γραφείῳ τῆς «Οδησσοῦ» καὶ ἐν
τῇ καπνοπωλείᾳ τοῦ κ. Γ. ΑΡΣΕΝΙ-
ΚΟΥ παραπλευρώς τοῦ καταστήματος
τοῦ κ. Γ. ΣΙΔΕΡΑΚΗ.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΟΔΗΣΣΟΥ

—ο—

Παρακαλοῦνται οἱ φιλόμουσοι κύ-
ριοι οἱ ἔχοντες τὴν προθυμίαν νὰ
συνεργασθῶσιν ἐν τῇ συντάξει τοῦ
ἡμερολογίου τῆς «Οδησσοῦ» ν' ἀπο-
στείλωσι λίαν προσεχῶς ὅτι χρήσι-
μον καὶ συνήδον πρὸς τὸν σκοπὸν
ὅν τὸ ἔργον ἐπιδιώκει, καθόσον, πε-
ρὶ τὰς 15 ἀρξαμένου τοῦ ἔργου ἔσσι
ὑπὸ τὰ πιεστήρια.

ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΦΑΚΕΛΛΟΣ.
Κύριοί τινας παρεξηγοῦντες τὴν ἐπι-
κειαν καὶ μετροπλάθειαν ἡμῶν ἐσχημά-
τισαν ὡς τὴν πεποιθῆσιν ὅτι διὰ τῆς
σπύλης τοῦ Αλεξάνδρου θὰ ἐξοφλήσω-
σι τοὺς μετὰ τοῦ τυπογραφείου λ/σμοὺς.
Εἰπιθυμοῦμεν μέχρι τῆς 15 τρέχοντος
νὰ ἔχωμεν τὰ καθυστερούμενα, ἄλλως
θὰ ἐκδέσασμεν αὐτοὺς δημοσίᾳ καὶ πρὸς
παραδειγματισμὸν θὰ προβῶμεν καὶ εἰς
τὰ ἔσχατα.
Ἀμειβοῦνται τοῖς ἐν Πύργῳ Ν.Κ. καὶ Μ.Ζ.
(Ἐκ τοῦ τυπογραφείου)

Τινὲς τῶν συνδρομητῶν τῆς
«Οδησσοῦ» παρὰ τὰς συγγὰς καὶ
δικαίας ὑπομνήσεις ἐξακολουθοῦσι
νὰ καθυστεροῦσι τὴν μικρὰν συνδρο-
μὴν τῶν λεησιμονούντων ὅτι αἱ συν-
δρομαὶ εἰνε οἱ μόνοι πόροι τῆς ἐ-
φημερίδος ἡμῶν καὶ ὅτι ἐπ' αὐ-
τῶν πεποιθότες καθυποδαλλόμεθα
εἰς ὑπερανθρώπους θυσίας.

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἐν λόγῳ κ.
κυνδρομητὰς ὅπως ἀποστείλωσιν ἡ-
μῖν πρὸ τῆς λήξεως τοῦ τρέχοντος
μηνὸς καὶ ἔτους ἀσφαλῶς τὰς κα-
θυστερουμένας συνδρομὰς τῶν.

Ἐν Βάρνῃ 5 Δεκεμβρίου 1892
Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς ἔφημ. «Οδησσοῦ»

ΙΩΑΝΝΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΜΕΤΕΚΟΜΙΣΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΟΔΟΝ

ΠΡΕΣΛΑΒΣΚΑ

ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ΑΧΜΕΤ ΕΦΕΝΤΗ
(HOTEL COMMERCIAL)

ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΙ ΝΕ-
ΩΤΑΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΕΝ
ΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙ ΜΗ ΕΠΙΔΕΧΟΜΕΝΗ ΣΥΝΑ-
ΓΩΝΙΣΜΟΥ—ΜΕΓΕΘΗ ΑΠΟ ΒΙΖΙΤ ΜΕΧΡΙ ΦΥΣΙΚΟΥ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 12 Δεκεμβρίου 1892.

Ἐπικαταλλαγὴ (agio) Πωλῆσεις, ἀργ. με χρυσὸν 3 10 Ἀγορά , , 3 10	ἀγορά εἰς χρυσὸν		πωλῆσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν	
	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια 100..	251	85	258	10	253	10
φράγκ. χρ. σά 100..	—	—	101	—	—	—
Αὐστρίας χαρτ. φιαρ. 100..	208	10	210	55	209	45
φράγκ. χρυσά 100..	—	—	100	30	—	—
Γερμανίας μάρκ. 100..	123	50	124	20	124	—
φρ χρ' 100..	—	—	100	50	—	—
Γαλλίας Βελγίου Ἰταλίας Ἑλβετ. } φράγκα χρυσά . . . 100..	100	12	100	45	100	—
Ἀγγλίας λι.α στερλ. 1..	25	20	25	28	25	26
φράγ. χρυσά 100..	—	—	100	50	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ. 1..	22	70	22	90	—	—
φράγ. χρυσά 100..	—	—	100	25	—	—
Σερβίας Ρουμανίας } φράγκα χρυσά . . . 100..	—	—	100	25	—	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ἑλβετίας	99	—	100	—	—	—
Εἰκοσφραγκον ἐν Βιέννῃ fl. . . 9.57 1/2						

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἀνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστὰ. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον.
Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ξωτερικὸν τῆς ἡγεμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος ὅρος 0.25 ἐκ.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

ΟΙ ΚΕΡΑΙΣΑΝΤΕΣ ΑΡΙΘΜΟΙ

Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς	443	ἐκέρδιζε Δραχμὰς	20,000
Ὁ δεῦτερος	37,861	, ,	2,500
Ὁ τρίτος	17,707	, ,	2,500
Ὁ τέταρτος	13,676		
Ὁ πέμπτος	39,421		
Ὁ ἕκτος	4,398	ἀνὰ δραχ. 500 ἑκαστος	
Ὁ ἑβδομος	28,723		
Ὁ ὄγδοος	6,311		

Ἀνὰ δραχ. 300 οἱ ἀκόλουθοι δέκα ἀριθμοὶ

Ὁ ἑννῶντος ἀριθ.	46,964	Ὁ δέκατος τέταρτος ἀριθ.	30,667
Ὁ δέκατος	40,232	Ὁ δέκατος πέμπτος	13,031
Ὁ ἐνδέκατος	31,384	Ὁ δέκατος ἕκτος	3,540
Ὁ δωδέκατος	11,593	Ὁ δέκατος ἑβδομος	34,311
Ὁ δέκατος τρίτος	16,767	Ὁ δέκατος ὄγδοος	25,126

Ἀνὰ δραχ. 100 οἱ ἀκόλουθοι 45 ἀριθμοὶ

1,074	13,195	24,546	34,226	45,480
1,942	14,236	26,716	37,083	47,429
4,900	14,311	27,588	37,161	48,115
6,001	16,426	28,676	38,555	48,871
6,184	17,771	29,069	39,312	48,824
7,243	20,403	29,080	40,587	49,401
7,473	20,668	30,552	42,286	49,413
8,661	20,748	33,699	43,318	49,505
12,850	22,479	34,007	45,021	49,989

Ἐν Αθήναις 29 Νοεμβρίου 1892.

ΝΑΤΣΙΟΝΑΛΑ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ σεβαστοῦ κοινοῦ ὅτι, ἐπειδὴ ὁ κ. Ἰβάν
Καρλόφσκις ἔπαυσεν ὦν τοῦ λοιποῦ πράκτωρ τῆς ἑταιρίας ἡμῶν
διωρίσαμεν ἀντ' αὐτοῦ τὸν κ. Νεσίμ Μπ. Μπαρούχ, ὅστις θὰ ἐκδίδῃ
ἀσφαλιστικὰ συναλλάγματα καὶ θὰ εἰσπράττῃ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν.

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις.

ΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠ' ΕΝΟΙΚΙΟΝ ΚΑΙ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἡ τέως εἰς τὸν κ. Ι. Καρ-
λόφσκι ἀνήκουσα οἰκί, συγκειμένη: ἐν μὲν τῇ κάτω ὀροφῇ ἐκτρίων
δωματίων, 1 μαγειρίου, 1 πλυντηρίου καὶ ἐνὸς οἰκήματος μετὰ ἀπο-
θήκης, ἥτις δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς γραφεῖον.—Ἐν δέ τῇ ἀνω—
ἐξ 6 δωματίων. Κεῖται ἐν Βάρνῃ, ὁδὸς «Μπιάλα», ἀριθ. 106 ἐπὶ ὡ-
ραιότητις τοποθεσίας παρὰ τὴν παραλίαν.

Περὶ πληροφοριῶν ἀποταθήτωσαν οἱ ἀγορασταὶ πρὸς τὸν κ. Νεσίμ
Μπ. Μπαρούχ, πράκτορα τῆς «Νατσιονάλας» ἐν Βάρνῃ, τοὺς κ. κ.
Πανιτσέρσκι καὶ Ράγκωφ, δικηγόρους ἐν Βάρνῃ, τὴν Γενικὴν Ἀντι-
προσώπειαν τῆς «Νατσιονάλας» ἐν Σοφίᾳ καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς
Ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας «Νατσιονάλα» ἐν Βουκουρεστίῳ.

NATIONALA

Société général d'assurance à Bucarest.

Nous portons à la connaissance de l'honorable public que, M-r J.
Karlosky ayant cessé fonctionner comme agent de notre société à Varna,
nous l'avons remplacé par M-r Nicime B. Barouch qui sera chargé d'
émettre les polices d'assurance et recevoir les encaissements.

La Direction Générale.

A vendre et à louer :

La maison qui appartenait à M-r J. Carlosky, laquelle contient dans
le rez de chaussée trois chambres, une cuisine, une blanchisserie et
un local avec un magasin, qui pourrait servir de bureau; le premier
étage contient six chambres. La susdite maison est située à Varna,
rue «Bela» No- 106 sur le plus bel emplacement des côtes de mer.

Adressez pour les informations à M-r Nicime B. Barouch, agent de la
«Nationala» à Varna. Messieurs Panidjersky et Rancoff avocats à Varna,
à l'Administration Générale de la «Nationala» à Sophia et à la Direction
Générale de la Société d'assurance «Nationala» à Bncarest.

(10—24)